

Jaarverslag 2016

Commissie van advies voor de bezwaarschriften

Inleiding

Voor u ligt het Jaarverslag 2016 van de commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna commissie) van de gemeente Lingewaard. De commissie adviseert het college, de burgemeester en/of de raad van de gemeente Lingewaard over de afhandeling van bezwaarschriften. De bevoegdheden van de commissie worden bepaald door de Gemeentewet, de Algemene wet bestuursrecht (hierna de Awb) en de Verordening commissie bezwaarschriften 2015. Ingevolge artikel 2 van laatstgenoemde verordening adviseert de commissie het bestuursorgaan over beslissingen op ingediende bezwaarschriften als bedoeld in artikel 7:3 en 7:19 van de Awb. Dit gaat over bezwaarschriften tegen besluiten welke door of namens het college zijn genomen, met uitzondering van bezwaarschriften over personele aangelegenheden, WOZ, leges of belastingen. In dit jaarverslag zal worden ingegaan op de bezwaarschriften en beslissingen op bezwaar, voor zover beschikbaar, welke in het jaar 2016 door de commissie, zijn behandeld.

Commissie van advies voor de bezwaarschriften

De commissie houdt normaliter in verschillende samenstellingen, bestaande uit drie personen, waarvan één voorzitter, ondersteund door een secretaris (medewerker team Juridische Zaken), elke maandag een hoorzitting, waar één tot vier zaken per zitting worden behandeld. Daarbij wordt geprobeerd om vanuit efficiencyoverwegingen uiteindelijk minimaal twee bezwaren op een avond te behandelen. Om die reden komt het dan ook voor dat een aantal hoorzittingen van de commissie is komen te vervallen.

Bij aanvang van het jaar 2016 bestond de commissie uit negen leden, waarvan er vier ook als voorzitter konden optreden. Dat waren de volgende personen:

- Tjeerd Grünbauer, voorzitter
- Henk Jan Kastein, voorzitter
- Mary Ribbers-Kobus, voorzitter
- Ton van der Heijden, voorzitter
- Alice van Hest, lid
- Joop Claassen, lid
- Gertom Colenbrander, lid
- Marc Kapteijns, lid
- Étienne Waterval, lid

In 2016 zijn er 30 hoorzittingen geweest, waarbij de commissie één of meerdere bezwaren heeft behandeld.

Aantal bezwaarschriften

In 2016 zijn 109 bezwaarschriften ingediend. Hiervan zijn er in 2016 100 vanuit het secretariaat van de commissie uitgezet in de organisatie voor afhandeling. Van de bezwaren die eind 2016 zijn ingediend zijn er 9 doorgeschoven voor behandeling door de commissie in 2017. Voor behandeling door de commissie in 2016 werden eerdergenoemde 100 bezwaarschriften aangevuld met 17 bezwaren die eind 2015 waren ingediend.

De behandelde bezwaren (17 uit 2015 en 100 in 2016) zijn als volgt te onderscheiden naar onderwerp (met aanvullend het aantal in 2016 daadwerkelijk ingediende bezwaren) :

• Participatiewet (voormalig WWB)	54 (46,15%), (44)
• Verkeersbesluit	13 (11,11%), (11)
• Wabo, omgevingsvergunning	11 (9,40%), (9)
• Wet Maatschappelijke Ondersteuning	10 (8,55%), (9)
• Wabo, handhaving	10 (8,55%), (10)
• Subsidie	8 (6,84%), (7)
• APV, vergunning	2 (1,71%), (2)
• Basis Registratie Personen (voormalig GBA)	2 (1,71%), (2)
• WOB / WHO	2 (1,71%), (2)

- Jeugdzorg 2 (1,71%), (2)
- Bestemmingsplan 1 (0,85%), (0)
- APV, handhaving 1 (0,85%), (1)
- Planschade 1 (0,85%), (1)

Ingetrokken en doorgezonden

Van de 117 bezwaren (waaronder de 17 bezwaren uit 2015) die door het college aan de commissie zijn voorgelegd om een advies uit te brengen zijn er uiteindelijk 36 ingetrokken. Meestal heeft het secretariaat én de vakafdeling hier al wel aardig wat werk en dus tijd in zitten. Van de ingetrokken bezwaren betrof het in 2/3 van de gevallen bezwaren die betrekking hadden op besluiten in het Sociaal Domein, waarvan het grootste deel Participatiewet. Bezwaren worden veelal ingetrokken nadat er een contactmoment is geweest tussen de vakafdeling en bezwaarmaker in een vorm van premediation. Tijdens die contacten wordt uitgelegd hoe en waarom het besluit is genomen, wat voor de bezwaarmaker regelmatig reden is om het bezwaar in te trekken. Daarnaast is dit contact ook wel eens reden voor de vakafdeling om het besluit in te trekken en een nieuw besluit te nemen omdat er nieuwe informatie boven tafel is gekomen.

In 2016 is 1 bezwaar door de commissie doorgezonden naar een ander (bestuurs-)orgaan.

Adviezen commissie

De commissie zelf heeft 80 bezwaarschriften in behandeling genomen. Van deze bezwaren heeft de commissie in 25 gevallen geadviseerd om ze (deels) niet-ontvankelijk te verklaren. De reden is vaak dat de bezwaren te laat zijn ingediend. Hierover hoeft dan ook geen inhoudelijk advies te volgen over de zaak. Over 55 bezwaarschriften is wel inhoudelijk geadviseerd.

De commissie heeft in ruim 40% van de 55 inhoudelijk behandelde bezwaren gevallen geadviseerd om de bezwaren (deels) gegrond te verklaren. In de overige gevallen was het advies derhalve ongegrond.

Gegronde bezwaren

Bij haar advisering heeft de commissie in 2016 voor de gegronde bezwaren geconstateerd dat er veelal sprake was van een gebrekkige motivering en/of onvoldoende belangenafweging en dus een onzorgvuldige voorbereiding van het besluit waartegen bezwaar is ingediend. Daarbij is ook een keer vastgesteld dat er sprake is van détournement de pouvoir, oftewel misbruik van een bevoegdheid.

Het aantal gegrond geadviseerde bezwaren is toe te wijzen naar de volgende beleidsterreinen:

- Participatiewet: 7 (van de 54 bezwaren)
- Verkeersbesluit: 6 (13)
- Wabo, omgevingsvergunning: 4 (11)
- Wet maatschappelijke ondersteuning: 2 (10)
- Wabo, handhaving: 2 (10)
- WOB/WHO: 1 (2)
- Planschade: 1 (1)

Beslissingen op bezwaar versus advies

Voor wat betreft de beslissingen op bezwaar heeft het college van burgemeester en wethouders in 6 gevallen geheel of gedeeltelijk besloten om contrair te gaan tegen het advies van de commissie. Het college had in deze gevallen haar redenen om van het advies af te wijken. In alle andere gevallen heeft het college of eventuele mandaathouder namens het college altijd het advies van de commissie overgenomen.

Afhandeltermijnen bezwaren

Er wordt naar gestreefd om bezwaarschriften binnen een zo kort mogelijke termijn zorgvuldig af te handelen. Daarbij gelden als belangrijkste termijnen voor zowel de commissie als het college de termijnen zoals genoemd in de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Volgens de Awb dient een bezwaarschrift, wanneer gebruik wordt gemaakt van een onafhankelijke adviescommissie, binnen twaalf weken na afloop van de bezwaartermijn van zes weken te worden afgehandeld. Deze termijn kan eenmalig, voor afloop van voornoemde termijn, worden verlengd met zes weken of langer indien dit wordt overeengekomen met de bezwaarmaker. Om zoveel mogelijk aan deze termijnen te voldoen, maar belangrijker nog om bezwaarmakers zo snel mogelijk van een besluit te voorzien op hun bezwaar, wordt in principe elke week een hoorzitting ingepland. Daarbij wordt omwille van efficiencyoverwegingen zoveel mogelijk getracht een hoorzitting 'vol' te plannen, dus niet slechts met 1 bezwaar.

Op basis van de 80 in behandeling genomen bezwaren (dus exclusief ingetrokken en doorgezonden bezwaren), zijn de gemiddelde doorlooptijden in 2016 als volgt:

- Hoorzitting t.o.v. einde bezwaartermijn was na 6,35 weken;
- Advies van de commissie t.o.v. einde bezwaartermijn was na 8,03 weken;
- Beslissing op bezwaar was na 14,80 weken;
- Beslissing op bezwaar was in 23% van de bezwaren binnen 12 weken;
- Beslissing op bezwaar was in 81% van de bezwaren (dus incl. 23% < 12 wkn) binnen 18 weken;
- Beslissing op bezwaar was in 19% van de bezwaren buiten de 18 weken termijn.

Conclusies

Van alle bezwaarschriften die uiteindelijk op een zitting van de commissie zijn behandeld vond dit in 2016 gemiddeld ruim 1 week later plaats dan in 2015. De oorzaak hiervan lijkt onder meer te liggen in het feit dat er in 2016 ruim 35% meer bezwaarschriften zijn behandeld dan in 2015, wat ook z'n weerslag heeft op de planning. Bezwaarschriften worden echter steeds complexer, waardoor voor de hoorzitting soms meer tijd nodig is ter voorbereiding of in de pogingen een bezwaarschrift onderling op te lossen. Doordat de bezwaren later op zitting zijn én door de complexiteit van de bezwaren is ook de termijn voor het uitbrengen van het advies langer geworden, gemiddeld zo'n 1,5 week langer dan in 2015. Deze gemiddelde stijging zien we ook terug in de uiteindelijk beslissing op bezwaar, waarvan de termijn bijna 2 weken langer duurde dan in 2015.

Op basis van het voorgaande lijkt het logisch dat het percentage afgehandelde bezwaren binnen 12 weken is afgenomen ten opzichte van het vorige jaar. Dat percentage is inderdaad beduidend lager dan in 2015. Waar toen zo'n 50% van de bezwaren nog werd afgehandeld binnen 12 weken is dat nu nog maar in ruim 23% van de gevallen aan de orde, waarbij de overschrijding overigens vaak maar beperkt is. Het aantal bezwaren dat wel binnen 18 weken is afgehandeld ligt daarentegen maar 5% lager dan in 2015, en komt uit op 80%. Dit houdt echter ook in dat bijna 20% van de bezwaren een langere doorlooptijd had dan 18 weken, wat echt te hoog is. Dit is waarschijnlijk mede toe te rekenen aan de complexiteit van de bezwaren.

Die langere doorlooptijd had mogelijk ook te maken met het gegeven dat in 2016 het advies veel vaker dan in 2015 luidde om een bezwaar gegrond te verklaren. Dat was procentueel gezien dubbel zo vaak aan de orde. In 2015 lag dat aantal nog op 20%, terwijl dat in 2016 40% bedroeg. Omdat in de meeste gevallen de adviezen van de commissie zijn overgenomen kan tevens worden vastgesteld dat in een relatief groot aantal gevallen de bezwaren gegrond zijn verklaard, te weten ruim 30%. Dat blijkt ook uit de cijfers.

Bij zo'n gegrond advies was net als in 2015 meestal sprake van een ondeugdelijke motivering of onvoldoende belangenafweging. Een goede voorbereiding en daarmee gepaard gaande volledige en juiste motivering van een besluit is daarmee nog steeds het belangrijkste uitgangspunt voor de behandeling van aanvragen.